

Fakta om Prins Carls uppfostringsinrättning

Prins Carls uppfostringsinrättning i Stockholm startade som ett barnhem på Södermalm 1830 för att fostra fattiga och vanvårdade barn som levde sina liv på gatorna.

1860 väcktes tanken om att barnen skulle fostras av familjer på landet för att slippa staden. Ledningen köpte då halvön Gålö, och de drygt 20 torparna som bodde här fick förbinda sig att ta emot upp till fem fosterbarn per familj, annars förnyades inte arrendet. Det innebar att fosterbarnen var fler än de biologiska barnen.

Prins Carls inrättning hade strikta regler för hur barnen skulle behandlas, de skulle få en kristen fostran och arbetet på torpet fick inte gå ut över skolan.

Man drev egen skola med både slöjd- och musikundervisning vilket var ovanligt för landsbygdsskolor på den tiden. Det visade sig att familjerna inte helt levde upp till idealen om hur folk på landsbygden borde bete sig och personalen fick därför fostra även dem. Närmare tusen barn kom att bli placerade på Gålö innan verksamheten lades ner 1939.

Citat ur uppropet för att söka donatorer till inrättningen 1830:

”Der skola de torftligen födas och klädas, undervisas i religion och de för en hvar nödigaste kunskaper och färdigheter, finna tillfälle att utveckla sina naturliga anlag för särskilda hantverk och yrken, och i synnerhet vänjas till arbetsamhet, ordning, snygghet och lydnad.”